

Indenrigsministeren (Kragh): Blandt de Forespørgsler, som er rettet til mig, og de Besværinger og Bemærkninger, som er gjort i Anledning af Indenrigsministeriets Administration, er der et meget betydeligt Tal, som angaar Lovgivningsomraader, paa hvilke Forslag er stillet og til Dels behandlet her i Tinget eller i den nærmeste Fremtid vil blive stillet eller behandlet her i Tinget, og ærede Medlemmer vil derfor sikkert baade forstaa og tilgive mig, naar jeg her i Dag ikke eller kun i ringe Grad beskæftiger mig med disse Spørgsmaal, idet det naturlige Tidspunkt dertil vil være inde i Tilknnytning til de Lovforslag, som de vedkommende Bemærkninger angaar. Dette gælder saaledes Spørgsmaal angaaende Hjælpkasselovgivning og forvaltning, Arbejdsløshedslovgivning, Rigsdagsvalgloven, Skatter paa fast Ejendom, særlig Amtsbeskattningen, Arbejdsløshedslovgivning og andre lignende.

Blandt de stillede Spørgsmaal og gjorte Bemærkninger skal jeg tillade mig først at opholde mig et Øjeblik ved den Besværing, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Pürschel i Anledning af, at den grønlandske Styrelses Skib „Gustav Holm“ paa sin Rejse til Scoresbysund i August—September i Aar efter Ordre deltog i Eftersøgningen af den forsvundne Polarforsker Amundsen og hans Ledagere. Det ærede Medlem fremsatte i den Anledning nogle bitre Beklagelser, idet det ærede Medlem befandt sig som Passager om Bord i Skibet og derfor var meget utilfreds med saaledes paa en ubehagelig Maade at faa sin Rejse forlænget, ligesom det ærede Medlem var i høj Grad utilfreds med, at man ved en saadan Eftersøgning, som det ærede Medlem udtrykte sig, satte adskillige Menneskers Liv i Vove. Dette forstaaer jeg nu fuldt vel. Jeg maa tilstaa, at jeg mindre forstaaer de voldsomme Ord, hvori det ærede Medlem dømmer om denne Sag og fordømmer Skibets Deltagelse i Eftersøgningen, og jeg forstaaer slet ikke den Slutningsbemærkning, som det ærede Medlem gjorde, og som han selv betegnede som brutal, idet han jo sagde følgende:

„Jeg har den ganske brutale Opfattelse, at hvis Folk arrangerer Ekspeditioner af den Beskaffenhed, gør de det ganske paa egen Regning og Risiko. Jeg kan ikke se, at man har nogen som helst Forpligtelse til at sætte andre Menneskers Liv i Vove for at komme dem til Hjælp, hvis det gaar galt.“

Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at nogen juridisk Forpligtelse er der ikke, derimod vel nok en moralsk, idet almen-

menneskelige Hensyn og international Følelsfølelse overfor Ulykke i Følge med Forsøg paa at hjælpe nødstedte videnskabelige Ekspeditioner maa tilsige enhver, der har Mulighed derfor — og derfor ogsaa os — Pligt til at deltage i Eftersøgningen, saaledes som det er enhver muligt og med de Midler, som staaar til ens Raadighed. Det ærede Medlems Udtalelser var, som sagt, meget bitre og meget haardt dømmende, og jeg skal afholde mig fra at karakterisere dem, baade hvad Form og Indhold angaar, men indskrænke mig til at understrege, at det ærede Medlems Stilling til dette Spørgsmaal er, som han selv betegnede den, ganske brutal.

Det ærede Medlems Dom i denne Sag er efter min Mening beklagelig, men jeg tror, det vilde have været mere beklageligt, om Danmark ved et Nej til Anmodningen om ved Besejling af Kyststrækningen fra Scoresbysund og Syd efter til Angmagssalik havde nægtet at deltage i den omtalte Eftersøgning. Var dette sket, føler jeg mig overbevist om, at vort Land og specielt Grønlands Styrelse og Indenrigsministeriet var blevet udsat for en Dom fra hele den civiliserede Verdens Side, som havde været endnu mere ubehagelig end den Dom, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fælder i Anledning af vor Deltagelse i denne Eftersøgning. Den almindelige Opfattelse hele Verden over i dette Spørgsmaal var den, at der var Mulighed for at komme de nødstedte til Hjælp, og hvad nu særlig Danmarks Deltagelse ved Hjælp af to Skibe, „Gustav Holm“ og „Gertrud Rask“, angaar, Skibe, som besejlede Østkysten af Grønland, synes det mig, at det ærede Medlem aldeles ikke har Ret til at karakterisere dette Arbejde som Bluff, idet Forholdet er det, at det udførtes med de Midler og paa den Maade, som det var os muligt. Et saadant Arbejde kan selvfølgelig udføres under mere eller mindre gunstige Forhold, og derigennem kan der aabnes større eller mindre Udsigt til, hvis de vedkommende forulykkede befandt sig paa dette Omraade, at det kan følges med Held. Vejrforholdene kan selvfølgelig ogsaa være saadanne, at Eftersøgningen i høj Grad vanskeliggøres, og et gunstigt Resultat bliver lidet sandsynligt, og saaledes var vistnok Vejrforholdene, medens denne Undersøgelse stod paa. Forholdet er dog det, at man tidligere har set, at Folk, der er forlist ved de sibiriske Kyster, er drevet over Polomraadet og langs Grønlands Østkyst, og Muligheden for, at dette var sket i det foreliggende Tilfælde, var ikke udelukket, og det kan heller ikke siges, at